

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DIVENDRES, 31 DE JULIOL DEL 1936

NUMERO 9.922

FRANQUEIG CONCERTAT

EL RITME DE LA NORMALITAT

Girona presenta l'aspecte d'una ciutat que treballa, confiada en el perill allunyat. - Arreu la tranquil·litat és completament absoluta. - En la pau dels esperits es procedirà a construir el gegantí edifici de la República recobrada i de la Democràcia indestructible i puixant.

La vida de la nostra ciutat presenta el caire de la bonança. Bonança en la faç urbana que és l'expressió sincera de la bonança que inunda els esperits.

Girona ha reemprès la cançó del treball després de les hores supremes de la vituperable revolta militar feixista. Poc a poc — a mesura de les necessitats altíssimes del moment històric — els obrers, obedients a les encertades consignes, retornen a les seves tasques habituals. Cada un d'ells és un soldat dels exèrcits de la producció, disposat a lluitar — en la més noble de les palestre — en profit del país, de la República i de la Democràcia.

Tan heroi és — en aquesta hora sublim i magnífica — el que lluita en els fronts de l'antifeixisme, amb l'arma en la mà, com el que treballa, en la labor productiva i anònima, amb les eines al braç. La pàtria necessita de la producció per a cobrir el consum dels ciutadans i per a que no manqui res — absolutament res — als que ofrenen, a la República, la seva sang i la seva vida: als soldats de la Llibertat.

Les fàbriques, els tallers, els camps tenen de donar els seus fruits preciosos. I, tenen de donar-los, amb més quantitat, perquè ara el poble té urgència d'ells i els reclama com una cosa imprescindible a la seva vida.

El poble — amb la seva peculiar saviesa natural i espontània — sap que l'augment de producció és avui una de les millors obres revolucionàries. Revolucionàries en el sentit plenament insobornable de la paraula, ja que tota idea revolucionària té de portar un indestructible germen constructiu. I, així, veiem que totes les revolucions han construït les obres més sòlides i inmutables sobre les runes i les desferres del passat. Els exemples, són tan abundosos en els fulls de la Història, que no val pas la pena que n'esmentem cap en aquest article.

Per això, Girona, amb plena consciència i responsabilitat del seu deure, s'ha lliurat, amb fervor entusiàstic, al treball cotidià. Aquell treball

que dignifica els homes i els divideix en dues úniques classes, les úniques classes que pot admetre el pensament humà: treballadors i paràsits.

I, amb el treball, la ciutat ha retrobat la seva fisonomia pròpia i distintiva de repòs i tranquil·litat absoluta. Girona — passada l'agitació raonable dels primers instants — torna a ésser l'urb pacífica, la vida de la qual s'escola sosegadament.

En les nostres comarques la mateixa tranquil·litat és la dominant absoluta. Tothom fa la seva tasca segur de que el perill ha passat per a no tornar mai més. La preocupació ja no existeix, ni té cap raó ni fonament per a existir. Els núvols negres del feixisme reaccionari s'han esvaït dels horitzons de la nostra terra, on ara hi llueix un magnífic sol de Llibertat i de justícia. La darrera carta de les possibilitats militaristes ha estat definitivament perduda en la taula de joc de la revolució.

Repetim que a Girona — i a les seves comarques — la tranquil·litat és perfecte. Tots els mitjans de comunicació, tots els transports circulen normalment. Ells, més que ningú, són els que porten l'abraçada germana de tots els pobles i els que escampen una alenada tèbia d'amor, de companyonia i de confraternització.

Però, cal vigilar, encara, un dels pitjors enemics del règim, una arma verinosa de la que es val, ara, el feixisme en derrota. Ens referim al rumor, la més infame de les estratègies que utilitza l'enemic, des d'els seus reduïts d'impotència.

Els ciutadans tenen de barrar el pas a tot rumor i detenir — o fer detenir — els malvats que es dediquen a la innoble tasca de propalar rumors. Tothom té el deure de cooperar a aquesta labor de meritíssim civisme i de sanejament.

I, en la pau dels esperits, s'alçarà l'edifici gegantí de la República i de la Democràcia, inmutable i etern a través dels temps.

GERMINAL ROIG

UNA VEU REPUBLICANA

Eduard Barriobero pronuncia un discurs dedicat als combatents lleials, a la República, als facciosos i al Govern

Madrid, 31. — El veterà republicà senyor Eduard Barriobero ha pronunciat aquesta nit, pel micròfon d'Unió Radio, un important discurs dedicat als combatents lleials, a la República, als facciosos i al Govern respectivament.

El senyor Barriobero ha començat fent al·lusió al moment històric corresponent als anys de primera República, i ha afegit:

«Què creà la primera Internacional de Treballadors a mitjan segle passat? El nostre partit fou l'únic partit polític que s'hi incorporà i el nostre líder d'aleshores, el gran mestre Francesc Pi i Margall, la defensà amb braó i encert, i s'afanyà per a estendre-la per Espanya.

Aquesta és la nostra executòria, i d'ella assumim l'autoritat i la responsabilitat per a dirigir-nos a les glòries i a braves forces cívico-militars que defensen la República, els rebels que la combaten i el Govern que encertadament, s'afanya en aquests moments per complir la seva difícil comissió.

Campions de la llibertat, herois de la democràcia: el món admira avui la vostra proesa, i aplaudeix amb entusiasme sincer el vostre sacrifici.

Ni els nostres majors comptaren amb més elements de combat per escriure les brillants pàgines de l'epopeia napoleònica, ni l'enemic d'aleshores comptava amb major elements d'atac i defensa: però jo admiro més un altre episodi del vostre valor imponderable. En advenir la República teníeu dret a enderrocar totes les institucions que us havien martiritzat; però no volguéreu ésser la nota discordant en el gran concert dels països i heroicament us sotmeteu a venir arrossegant el tros de cadena que acompanya els presidaris i els seclaus que s'han alliberat.

Aquell heroisme estàtic i aquest heroisme dinàmic bastarien per omplir d'immortalitat el poble espanyol si ja des de fa segles no ho estiguéu.

Per la llibertat i el dret es lliurà en la guerra europea. Pel dret i la llibertat en la seva interpretació econòmica, que no és precisament la interpretació materialista, lluitau vosaltres.

Ara, que no decaigui el vostre entusiasme! D'ell depèn la continuïtat històrica de la nostra nació gloriosa.

Unes paraules ara per a vosaltres, els que lluitau contra el Poder conquistat en la creuada del 14 d'abril.

«Què és el que tracteu de conquistar? Espanya?»

Arrenqueu dels vostres ulls la bena de la vanitat!

No pogueren fer-la seva al llarg dels segles els grans capitans que forjà el geni ni les grans maniobres que dissortà l'enginy.

A RUSSIA

A Rússia han estat instal·lades en els carrers de les capitals aquestes cabines telefòniques. El símbol que remata la cabina és prou eloqüent per al públic.

Qui de visaltres té la talla d'Aníbal o d'Aderraman?

A Espanya ja no hi ha més que poble. Tota altra cosa morí a les vostres mans quan governàveu.

Allò que no era poble ho lliuràreu a la Companyia de Jesús, i vegeu els comentaris que a la seva obra posa el prudent Melchor Cano:

«A los caballeros que toman entre manos, en lugar de hacerlos hombres, los hacen gallinas; y si los encuentran gallinas, los hacen pollos.»

A Espanya no hi ha més que poble, perquè el poble se salvà i el poble espanyol mai no serà vostre.

Sense la vostra pedagogia, poguéu assolir un alt nivell intel·lectual en el qual no ha sabut acompanyar-lo l'església.

Els dotze apòstols, parlant alhora — miracle novíssim — per dotze mil ràdio emissores, no aconseguirien de convèncer un minaire asturià, un pagès de la Sagra, un pescador basc, que després d'aquesta vida hi ha un altre infern.

Us heu enquistat en el més nociu dels vostres dogmes atàvics; i quan un règim no satisfà les vostres impaciències, enterreu els diners o els feu passar la frontera.

Els diners tenen avui un altre objectiu i una altra destinació. Els diners són instrument de canvi i de treball; i quan no es fan treballar, quan no s'utilitzen els diners com a instrument de canvi, quan són enterrats o se'ls fa fugir de la nació es comet un delictes contra la vida col·lectiva.

Mitjançant aquest delictes heu provocat vagues, heu fomentat l'atur in-

voluntari i heu preès utilitzar la fam del poble com a arma contra el legítim poder.

Fracassat per intents inútils el vostre crim, heu pres per les armes i us heu llençat a sembrar la desolació i la mort per aquests camps i per aquests pobles que vivien tranquils i potser feliços, confiant en la vostra defensa, al seut orn afermada per un jurament d'honor.

Serà possible que no compregueu l'enormitat del vostre moviment?

No se us pot amagar que encara que triomféssiu, el vostre triomf ni adhuc tindria la brillantor de la glòria perquè per a matar el seu resplendor seria prou el record dels cadàvers que ha causat. Demés, dels espanyols que salvessin la vida, solament comptarieu amb el vostre parasitisme burocràtic. Dels altres, ningú no hauria d'oïr-vos.

Heu pensant que a la història es deu la riquesa monumental que esteu destruint? Doncs cal reintegrar-la i, a ésser possible, amb avantatge i perfecció. Però, ja costa de quina hisenda? Mireu la vostra i mireu la nostra.

Conteniu-vos en la vostra obra destructora que la present guerra civil no pot crear per a Espanya un problema a costa nostra. Nosaltres som pobres de solemnitat.

Ha de reparar-se tot i ha de reconstruir-se tot.

Atureu-vos, rendiu-vos que la justícia del poble sabrà mostrar-se, com la de Don Quixot "temperada per la misericòrdia", i només davant les tombes obertes i davant els rius bruts de sang ha d'ésser inexorable.

Us he d'abonar al vostre favor dues partides de veritable importància: la reparació dels vostres estralls absorbirà durant anys l'atur forçós, primera partida de descàrrec. La segona consisteix en què la vostra sublevació ha determinat que el poble, que comptava poc en aquesta República burgesa i etiquetera, hagi passat a ésser el seu eix i la seva brúixola.

Rectifiquen, que davant els grans esdeveniments, davant les grans empreses de la història, tots havem de rectificar una mica.

Ja mateix em vaig traçar una línia recta, rígida, infrangible i l'he seguida amb tossuderia, afrontant les persecucions més furioses i pertinaces, que començaren ja a la meua joventut i no hauran acabat en tancar-me les seves portes el Parlament. Jo, que vaig fer de la meua vida un apostolat al servei del poble rebel, que he comptat al meu haver amb encerts tals com haver advocat pel desarmament —tots soldats en temps de guerra, ningú amb armes en temps de pau—; jo que he pogut apuntar-me l'haver pretès reduir la Llei de Congregacions a un sol article: "Es prohibeix ésser frare"; que sempre, davant tot intent facciós vaig proposar l'aplicació de l'axioma de Ciceron: "Treure al teu enemic els diners i el portaràs on vulguis"; que he demanat amb llàgrimes als ulls l'asprement de la pena de mort... jo mateix he hagut de rectificar una mica. Tenia la il·lusió de morir-me sense haver tingut a les meves mans una arma de foc, i sento ara l'espatlla ferida pel pes d'un fusell que potser s'emportà la meua virginitat més apreciada.

Rendiu-vos, que mai és més gran l'home que quan rendeix la seva vida en reconeixement d'un error.

I ara, per acabar, amb l'autoritat que em dóna la meua condició de veterà republicà, vull respectuosament, dirigir unes paraules al Govern.

Esteu al servei del poble. En sotmetre's el Govern, amb gallardia, al servei del poble, la necessitat ens fusiona amb el Govern i amb ell formem un cos i una ànima.

Voldriem que aquesta unió, a la qual aportem pocs o molts homes, però amb la representació de tota la nació, que és inequívocament general, en cap manera no quedarà trencada en el moment de depositar les armes.

Perquè sigui així, cal tenir entès que avui governar no pot ésser altra cosa que donar una camí jurídic a les aspiracions revolucionàries convertides en dret pel triomf de la revolució.

Aquest camí jurídic no és envensar la llei amb impertinències de jurisdicció. Ja el dret continua essent humanitat, i per tant, e l'que procedeix és donar caràcter de permanència a allò que el poble espanyol sapiga crear o conquistar.

La República ha tingut la debilitat d'incorporar al seu peculí els tres instruments de govern peculars del 68: la retòrica, la credencial i la presó.

A aquests tres instruments cal posar-los sordina i governar en endavant amb menys discursos, amb menys funcionaris i amb menys presos.

Quant al treballador, ocupeu-vos més de si menja, que de si delinxeix. Quant a la burgesia comprometedora, ateneu-vos a l'axioma de Ciceró, i poseu-lo en pràctica.

Procureu resoldre els vostres problemes econòmics; però abans limiteu el nombre de credencials, pares prolífics d'expedients que són com el banc d'arena en què continuament queda encallada la vida nacional.

Una altra vegada la meua salutació cordil i vehement als que a costa de la seva sang estan defensant la nova civilització als camps de batalla i als que amb tot fervor i entusiasme es dirigeixen al degà dels partits republicans espanyols per cridar ostentòriament:

Visca Espanya republicana!
Visca la llibertat!
Visca la República!

Dr. DAUSÀ

Radiòleg de l'Hospital de les
Comarques Gironines

RAIGS X. — RADIUM — RADIOTERÀPIA
RADIOGRAFIES A DOMICILI
Pl. Marquès de Camps, 15 - Tel. 137

La rebaixa de preus dels pisos

El que d'ara endavant caldrà pagar

Heus ací un quadre de càlcul del que s'haurà de pagar d'ara endavant, d'acord amb aquesta rebaixa del 25 per cent:

Pisos de 10 ptes. pagaran	7'50	Pisos de 75 ptes. pagaran	56'25
» 12 » »	9'00	» 90 » »	67'50
» 15 » »	11'25	» 100 » »	75'00
» 20 » »	15'00	» 125 » »	93'75
» 25 » »	18'75	» 150 » »	112'50
» 30 » »	22'50	» 175 » »	131'25
» 35 » »	26'25	» 200 » »	150'00
» 40 » »	30'00	» 225 » »	169'75
» 45 » »	33'75	» 250 » »	197'50
» 50 » »	37'50	» 275 » »	206'25
» 60 » »	45'00	» 300 » »	225'00

GENERALITAT DE CATALUNYA

Importantíssims Decrets

DISSOLUCIO DE LA JUNTA DE MUSEUS DE BARCELONA

La Junta de Museus de Barcelona, creada sota el patronat de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament d'aquesta capital, ha deixat de respondre a les necessitats de l'hora present. Mentre es procedeix a la reorganització dels serveis que li estan encomanats i havent-se de proveir a l'adopció ràpida de totes les mesures necessàries per a incorporar en els respectius Museus els objectes mobles que d'aquí endavant hauran d'enriquir el tresor artístic de Catalunya, d'acord amb l'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i amb el Consell Executiu, a proposta del Conseller de Cultura, decreto: Article primer: Es dissolga la Junta de Museus de Barcelona. Article segon: Es crea una Comissaria General de Museus, que serà exercida per un sol Comissari, qui assumirà totes les funcions i facultats encomanades i atorgades fins ara a la Junta de Museus de Barcelona i que es farà càrrec, per a distribuir-los entre els respectius Museus, de tots els objectes d'art que, incautats per la Generalitat, passin a formar part del patrimoni del poble de Catalunya.

EL TEXT D'UN DECRET

Avui serà facilitat el text del decret rebaixant en un 25 per 100 els lloguers que es paguen actualment i que no passen de 300 pessetes.

Aquest decret ha estat molt ben rebut.

ELS SALARIS DELS EMPLEATS MERCANTILS

Per tal que el pagament de mensualitats i de jornals es faci en la màxima regularitat, és convenient que durant els dies 30 i 31 del corrent i primer d'agost, les operacions bancàries de retirades de fons siguin fetes metòdicament.

Per tant, a proposta del conseller de Finances i d'acord amb el Consell Executiu, decreto:

Article primer. — La Banca i les Caixes d'Estalvi que operen a Catalunya, durant els dies 30 i 31 del corrent es dedicaran exclusivament al pagament de talons de compte corrent destinat a satisfer els salaris mensuals d'empleats, per aquest ordre: Dia 30, de la lletra A a la N; dia 31, de la lletra O a la Z.

Art. segon. — A més del certificat exigít pel decret del 23 de juliol, les empreses hauran de justificar, mitjançant la presentació d'un certificat per duplicat, l'exactitud del qual serà comprovada en data escaient, que les quantitats retirades complemenen les que manquen a la caixa respectiva. Aquest certificat serà signat pel gerent, director, o patró d'una part, i de l'altra pel representant obrer delegat a l'empresa. Si els Sindicats no tenen delegació a l'empresa, signaran els documents exigits el major nombre possible de les persones que figurin en llista o nòmina; tot abús que es comprovi serà severament sancionat i restaran responsables totes les persones que signin la documentació exigida per al pagament.

Art. tercer. — Les persones que cobrin sous superiors a 1.500 pessetes,

no podran retirar més d'aquesta quantitat.

Art. quart. — El dia primer d'agost serà dedicat exclusivament al pagament de talons corresponents als setmanals d'acord amb aquests mateixos requisits.

Art. cinquè. — Les altres operacions bancàries seran ajornades fins el dia 3 d'agost.

Barcelona, 29 de juliol del 1936.

NOTA COMPLEMENTARIA AL DECRET ANTERIOR

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha intervingut activament en la vida econòmica del país mitjançant la creació de Comissaries generals de la Banca i d'Assegurances i procurant per tots els mitjans que la classe treballadora de Catalunya pogués percebre els jornals de la setmana passada. La Generalitat no ha pensat tant sols en fer front d'una manera circumstancial a unes determinades dificultats, sinó que ha preparat tot un nou mecanisme econòmic que permeti l'adaptació dels nostres mitjans productius a les noves necessitats de l'organització social que sigui creada un cop vençuda la revolució feixista.

Avui mateix el senyor President de la Generalitat ha signat un decret creant la Caixa Oficial de Descomptes i Pignoracions, la qual amb un capital inicial de cinc milions de pessetes, ajudarà al pagament de jornals d'aquelles empreses que puguin oferir les degudes garanties i que estiguin classificades a la Banca privada.

Totes aquestes intervencions de la Generalitat a la vida econòmica del país, necessiten un control continuat i eficaçissim per a evitar abusos i evasions de capitals, i més en tractar-se de quantitats crescudes. La setmana que s'ha pagat als treballadors, ha pujat a Barcelona-ciutat, a més de dotze milions de pessetes. Els jornals de la setmana actual i les mesades dels empleats que s'ha de pagar els dies 30 i 31, sumaran a Barcelona-ciutat, de cinquanta a seixanta milions de pessetes. Per la deguda organització i control, el Servei central d'Estadística de la Generalitat, auxiliat pels funcionaris de l'Institut d'Investigacions Econòmiques, pels alumnes de la Institució d'Estudis comercials i per socis de la Federació de Treballadors de Banca i Borsa, està procedint a realitzar les fitxes individuals per cada una de les empreses que retira diners dels Bancs o demana crèdit a la Generalitat, amb la qual cosa queden en tot moment assegurats els coneixements i la regulació de la vida econòmica de Catalunya pel que es refereix a la participació dels treballadors en la producció.

Creant la Caixa Oficial de Descomptes i Pignoracions, el Comitè permanent d'Indústria es dedicarà, des de demà, a resoldre totes aquelles dificultats que es presentin en la vida interior de les indústries, establint o ampliant la intervenció del Govern en les principals activitats productives. En aquest moment de lluita l'èxit pot dependre del grau d'organització, i el Govern de Catalunya assembla amb aquesta nota que no descuida cap dels mitjans perquè en tot el que d'ell depèn, l'organització sigui el més perfecte possible.

DECRET

Per tal de donar la deguda unitat a tots els serveis de Psiquiatria, tant els dependents directament del Departament de Sanitat i Assistència Social com aquells dels quals s'ha apropiat la Generalitat de Catalunya en les presents circumstàncies, és convenient de nomenar un Delegat de Psiquiatria que, dependent de la Conselleria de Sanitat i Assistència Social, asseguri la deguda intervenció i control en la marxa administrativa i en el funcionament d'aquells establiments; a tal fi, a proposta del Conseller De-

legat de Sanitat i Assistència Social i d'acord amb el Consell Executiu, Decreto:

Article únic. Es nomena Delegat especial dels serveis de Psiquiatria de Catalunya, el Doctor Salvador Vives, el qual podrà intervenir i controlar, en representació del Departament de Sanitat i Assistència Social, la marxa administrativa i el funcionament dels serveis psiquiàtrics de tots els establiments de Psiquiatria de Catalunya.

Barcelona, 29 de juliol del 1936.— LLUIS COMPANYS. — El Conseller-delegat de Sanitat i Assistència Social, Josep Irla.

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PROVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

Marca registrada

DIPÓSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és l'legítim el que porta el precinte amb el seu escut.

COMPTE AMB LES IMITACIONS.

ESPORTIVES

PILOTA BASCA

Partits per al vinent diumenge dia 2 d'agost.

A les 8'15. Pujades contra Albareda.

Arbitre: Portell.

A les 8'40. Pol costra Portell. Arbitre: Bonet.

A les 9'05. Sancho contra Bonet. Arbitre: Garriga.

A les 9'30. Masó contra Garriga. Arbitre: Colomer.

A les 9'55. Hors contra Colomer. Arbitre: Solés.

A les 10'20. Felip contra Solés. Arbitre: Paltré.

A les 10'45. Cabarroques contra Paltré. Arbitre: Camps.

A les 11'10. Camps contra Viñes. Arbitre: Grau.

A les 11'35. Grau contra Ayats. Arbitre: Merino.

A les 12. Sancho contra Merino. Arbitre: Ayats.

NOTÍCIES

Fa algun temps, no molt perquè la gent no s'en recordi, que estant el nostre Director a la Barca Vella, del terme municipal de Domeny, es va presentar una pobre velleta per adquirir alguns queviures, l'import dels quals no passaria de quatre pessetes. L'amo de l'establiment va negar-se a donar-li res, puix que la llibreta de deute ja era aquest massa gros. La pobra dona es va desesperar, plorant i dient que no havien menjat res des de el dia anterior. El nostre Director, davant d'aquell quadre, va dir al amo que li donguessin el que demanava i va pagar-ho.

Es tractava del senyor Rector de Domeny. Nosaltres vàrem iniciar una subscripció a L'Autonomista per a socórrer al reverend i a la seva família indigent.

El rector, cada dia demanava al nostre Director per a donar-li les gràcies pel seu gest humanitari. Cada dia un nostre redactor li portava la quantitat recaptada.

Els periòdics de dreta, varen fer

Dr. F Font Miralles

es complau assabentar-vos que ha traslladat el seu Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrició a

i'Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer

xamfrà Plaça Hospital

Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6

Telèfon, 351

una campanya contra nosaltres dient que era una campanya contra l'església.

El mateix Bisbe va anar a la Barca Vella a comprovar els fets hi va veure que no hi havia tal campanya i se li va acudir reclir el Rector a l'Asil del carrer del Carme.

Com veuen els nostres lectors, la mesura del titulat Bisbe de Girona no va ésser gaire pietosa. Va fer caure la misèria amb un asil, comportant-se molt poc cristianament.

I, ara, ve a tenir actualitat aquest fet, amb la troballa dels milions al palau del Bisbe. Amb tota aquella fortuna es permetia que tristos capellans morissin de fam i que a les portes de les esglésies — atestades de tressors — hi haguessin miserables pobres demanant almoïna.

Perquè l'església no acudia a apagar la fam i la misèria?

Perquè acumulava milions que no produïen res, absolutament res?

Els pecats de l'església són infinits.

J.M. BUTIÑA GUIMERÀ

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL

MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU

HORES DE CONSULTA:

D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 16, 1er. 2.

TELÈFON. 143

GIRONA

Quan l'administració del cementiri de Girona corria a càrrec de la cúria, l'Ajuntament hi tenia una tercera part en els beneficis però llavors els balanços s'adulteraven per part de l'església i mai hi havia cap ganància.

Feró des de que el cementiri és administrat únicament per l'Ajuntament produeix un benefici d'unes quatre mil pessetes anyals. Això vol dir que l'església, el bisbat o la cúria, durant molts anys es quedà ndegudament amb unes quantitats considerables.

Ara bé, caldria que dels milions trobats al ex-bisbat s'en reintegrés una part al Municipi per a ésser destinats a obrir treballs per als obrers en atur forçós. Aquest atur forçós que l'església fomentava amb l'acaparament i paralització de capitals improductius.

Seria una obra justa i reparadora del dany causat per gent sense consciència.

Ha quedat constituïda l'Associació d'autèntics treballadors de premsa (personal de redacció) de la ciutat de Girona. S'ha establert en una de les dependències de l'Associació Art d'Imprimir i Anexes, en l'edifici de l'antiga "Amistad".

Donarem més detalls d'aquest organisme dels periodistes que senten l'ehhel d'aquesta hora revolucionària.

Se avisa a todos los militantes de la C. N. T. que tengan armas no controladas por el "Comité de Guerra", se sirvan pasar por las oficinas de la organización confederal, (Plaza de la Independencia) cuánto antes, para controlarlas rigurosamente el armamento.

Totalment normalitzat el recorregut del tren d'Olot ha quedat establert el següent horari:

Tren núm. 4: Girona a Olot a les 9'20.

Tren núm. 6: Girona a Olot, a les 12'10.

Tren núm. 8: Girona a Olot a les 18'10.

Tren núm. 1: Olot a Girona a les 5'30.

Tren núm. 3: Olot a Girona a les 7'35.

Tren núm. 5: Olot a Girona a les 14'25.

La combinació de Barcelona a Olot pot realitzar-se amb els trens de M. S. A. números 220, 200 i 210, que surten de Barcelona a les 5'07, 8'42 i 14'33 respectivament.

A Olot, s'admeten tota classe de facturació en petita i gran velocitat, combinat fins a Reus, amb reserva, no obstant del plaç de transport.

COMISSIO DE TREBALL

El descans dominical.—Es fa avinent que des de diumenge dia 2 d'agost, quedarà establert el descans dominical en la forma següent: ram de comerç, alimentació i barberies, amb les observacions que s'assenyalen: els delers podran tenir oberts els seus establiments i repartir la llet des de les 7 a les 8 del matí, i de les 7 a les 8 de la tarda; el ram d'alimentació podrà tenir oberts els seus establiments fins a les 9 del vespre els dissabtes.

Els mercats del dissabte es perllongaran fins a les sis de la tarda, però advertint que els diumenges es considerarà dia festiu per als tacinaires, venedors de gallina, verdures, fruita i de tots els articles en general.

Girona 31 de juliol del 1936.

EL COMITE

El Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya ha nomenat al Diputat Miquel Santaló, Comissari del Rectorat per a les comarques gironines per a tot el que afecti a la incautació de centres d'ensenyament manteniment de l'ordre i bon funcionament dels mateixos.

SOUS DELS MEMBRES DEL COMITE I COMISSIONS

Serán de 70 pessetes setmanals solament per aquells que no cobren de llurs patrons, o que per ésser petits patrons no tenen de qui cobrar.

Es disposa amb caràcter general que aquesta setmana serà pagada íntegrament a tots els obrers, per llurs patrons.

L'Ajuntament de la ciutat serà constituït amb elements republicans.

COMISSIO DE PROVEIMENT

A fi d'evitar l'acaparació d'articles alimenticiosos que dificultaria el control d'aquesta Comissió, es recomana als comerciants majoristes, que s'abstinguin de vendre a particulars; amo el mateix fi s'indica als detallistes, que no venguin partides de queviures superiors a les vendes de ordinariament venien efectuant.

EL COMISSARI D'ORDRE PUBLIC

El Comissari d'Ordre Públic en rebre-nos, a l'hora habitual, ens ha dit que la tranquil·litat continuava essent la tònica de les nostres comarques.

Després ha afegit que es procedirà enèrgicament a foragitar els elements forasters, i sense control, que constitueixen una pertorbació a l'ordre revolucionari.

Finalment ha dit que aquest matí, havia passat la columna de forces lleials procedents de Figueres a les ordres del capità Lluís Jubert. L'íntegren soldats del batalló de guarnició a aquella ciutat empordanesa i una secció de la Guàrdia civil.

La columna, que va a lluitar contra Saragossa, ha estat victoriosa amb entusiasme al seu pas per la ciutat, la qual ha demostrat una vegada més, el seu fervor republicà.

Els membres del Comitè Antifeixista encarregats de les incautacions segueixen la seva tasca, la qual, per ara, resulta profitosa per a la causa de la revolució.

Els treballs es fan amb plena responsabilitat, evitant tot atropell i possible pillatge.

Les incautacions obeeixen a un pla que honra i enalteix la present gesta revolucionària.

Es comunica que el telèfon de la Comissió de Treball instal·lada a la Biblioteca Municipal, és el número 610.

COMITE EXECUTIU ANTIFEIXISTA

Acords presos pel Comitè Executiu Antifeixista en el dia d'ahir:

Primer.—La reorganització de les milícies, procedint-se a l'allistament dels milicians, i procurant que els mateixos ofereixin les màximes garanties de moralitat, sanitat i resistència física.

El milicià podrà ésser actiu i en reserva.

L'actiu percebrà un sou de 50 pessetes setmanals; mentres durin les actuals circumstàncies dormirà a la caserna, menjarà al seu domicili i anirà proveït d'un carnet d'identitat que l'acreditarà com a tal.

La granota amb les inicials M. A. posades a les solapes serà el seu uniforme.

Reservista podrà ésser tot ciutadà honrat, treballador, aliant de la llibertat i de la República. Aquest càrrec serà gratuït i honorífic.

Registres i incautacions.—Iran a càrrec dels i exclusivament del Comitè Executiu, amb la intervenció d'un membre del Comitè de guerra, un del de Treball, dos agents de vigilància i els milicians que es considerin necessaris.

Totes les denúncies passaran a aquest organisme.

Els membres del Comitè Executiu iran proveïts pel seu reconeixement del corresponent carnet d'identitat, que presentaran a qualsevol indicació que s'els hi faci en aquest sentit.

Justícia i Prevenció.—Les ordres de detenció, empresonament i llibertat provisional, iran a càrrec d'aquest Organisme, les de llibertat a càrrec del Plè del Comitè i Comissions, millançant proposta favorable de l'esmentada Comissió.

S'acorda ademés interessar del Govern que siguin declarats cessants tots els funcionaris de l'Estat i de les Empreses que hi tinguin relació, que siguin desafectes al Règim.

L'EMPRESA "TEATRE ALBENZ" ha pres l'acord que deixi de formar part de la mateixa i per tant cessi en el seu càrrec d'Administrador que venia exercint, el senyor MARTI BATA-LLA I POH d'aquesta ciutat, lo qual es fa públic als efectes pertinents.

Girona, 30 de Juliol del 1936.

Per l'Empresa, Eduard Turón, Director.

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT DEL COMITE ANTIFEIXISTA

L'actiu President del Comitè Antifeixista, el ciutadà Expedit Duran, ens ha concedit aquest migdia uns breus minuts, sustrets a les seves tasques diürnes i urgents.

Abans que tot li airaim aquesta deferència vers el redactor informatiu de "L'Autonomista".

Ens ha dit que havia quedat constituïda la nova secció de metrallores de les Milícies Antifeixistes, la qual s'ha instal·lat en l'edifici de l'antic Col·legi dels germans de la doctrina cristiana. Aquesta secció està integrada, ultra els milicians, per molts elements de l'exèrcit, (companyia de metrallores) classes i soldats que han demanat, voluntàriament, el seu ingrès a aquesta nova formació de les Milícies.

També ens ha manifestat que la C. N.T. s'havia oposat a una llista de persones que tenien de formar part del nou Ajuntament de Girona, per creure que no representaven a la vertadera classe obrera i als interessos generals de la mateixa. De resultes d'aquesta posició el Municipi gironí quedarà íntegre pels elements republicans apoiats decididament, en el carrer, per totes les organitzacions obreres.

El ciutadà Expedit Duran s'ha despedit amablement de nosaltres, requerit per les múltiples ocupacions pròpies del seu difícil i agobiós càrrec, que el desenvolupa amb l'encert més remarcable.

ASSOCIACIO D'EMPLEATS DE BANCA. U. G. T.

La Directiva de l'Associació d'Empleats de Banca, ordena a tots els seus associats, que avui, dia 31 de juliol, s'apliqui a totes les Empreses, el nou horari de treball que regirà per aquests dos dies solament, amb la finalitat de donar les màximes facilitats per al pagament de jornals, d'acord amb la petició que ha estat cursada per la Comissaria de la Generalitat.

L'horari esmentat comprendrà de 9 a 13 hores i de 4 a 6 de la tarda.

IMPORTANT.—Es posa en coneixement del públic en general, que a partir d'avui, dia 31, el control bancari anirà a càrrec de la omissió general de Banca, Delegació de Girona, les Oficines de la qual, seran al local de la Recaptació de Contribucions de la Generalitat, Ciutadans, 19.

Aquesta Comissió autoritzarà els pagaments de la Banca en general, d'acord amb les disposicions de la Conselleria de Finances de la Generalitat.

Als efectes de pagament de jornals, prèviament han d'ésser presentades les nòmines per triplicat, a la Comissió d'Indústria, a les Oficines de la Comissaria de la Generalitat.

En la Gaceta de Madrid, núm. 209, del 27 de l'actual ha sortit la següent disposició. MINISTERI DE LA GOVERNACIO. INSPECCIO GENERAL DE LA GUARDIA CIVIL. Per acord del

Govern de la República es convoca la incorporació a la Comandància de Madrid, a tots els aspirants a ingrès a l'Institut, que figuren a les llistes oficials formalitzades per la Inspecció general del Cos.

Així mateix es convoca per a ingrès a l'Institut a tots els ciutadans majors d'edat, i menors de 35 anys, sense antecedents penals, amb dos anys de servei en files, i quins antecedents de conducta no ofereixi cap dubte respecte a la seva adhesió i fidelitat al règim.

Les sol·licituds d'ingrès es presentaran en la Inspecció general de l'Institut, en el terme màxim de 8 dies, exigint-se únicament per a documentar-la instància, els següents: Fulla d'antecedents penals, quartella militar, i certificació de conducta, bé sien d'organismes oficials o entitats particulars.

INFORMACIO

NOU GOVERN DE LA GENERALITAT

Barcelona, 31.—El President Companys, ha manifestat als periodistes que atenen les imperioses necessitats de l'hora havia confiat al President del Parlament Català, senyor Joan Casanovas, l'encàrrec de la formació d'un nou Govern de la Generalitat, amb una base àmplia i de major efectivitat.

El senyor Casanovas serà el President del Govern, desdoblant-se aquest càrrec del de President de la Generalitat que és adherent a la persona del senyor Companys. Hom diu que avui mateix es donarà la llista del nou Govern.

NOU GOVERN DE LA GENERALITAT

Barcelona, 31.—El President Companys, ha manifestat als periodistes que atenen les imperioses necessitats de l'hora havia confiat al President del Parlament Català, senyor Joan Casanovas, l'encàrrec de la formació d'un nou Govern de la Generalitat, amb una base àmplia i de major efectivitat.

El senyor Casanovas serà el President del Govern, desdoblant-se aquest càrrec del de President de la Generalitat que és adherent a la persona del senyor Companys. Hom diu que avui mateix es donarà la llista del nou Govern.

MADRID

LA SITUASIO A ANDALUSIA ES DEVE CADA DIA MES FAVORABLE A LES FORCES LLEIALS

Màlaga, 31.—La situació de la població és normal i tranquil·la. Circulen automòbils i tramvies. El port està animadíssim. Els vaixells de la marina de guerra espanyola entren i al cap de poca estona tornen a fer-se a la mar, un cop proveïts, per tal de castigar durament els traidors facciosos.

L'aviació ha estat reforçada amb avions de caça i bombardeig a més dels hidro a existents. Tots ells rivalitzen en vols de reconeixement i càstig a les places rebels.

La Diputació Provincial s'ha incautat del convent de la Mercè, situat a la "Cruz del Molinillo" per a instal·lar-hi la casa d'Ancianitat i Repòs.

Les Milícies Antifeixistes s'organitzen ràpidament i amb tot ordre i ha estat nomenat cap d'aquestes el prestigiós militar tinent coronel d'Infanteria Josep Simon Calcano. També s'organitza un esquadró de milicians de cavalleria.

S'ha restablert el tràfic ferroviari entre Línars i Alcaudete, de la xarxa dels andalusos.

Procedent de Madrid, ha arribat en avió el coronel Asensio, el qual, amb un comandant i dos tinent arribats per mar des de Cartagena, organitzaran la Comandància militar de Màlaga i unificaran l'esforç i la direcció de les diverses columnes que en alguns fronts lluiten contra els feixistes.

Les columnes de Màlaga ocupen llocs estratègics a les províncies circumdants de Cádiz, Sevilla, Còrdova i Granada. Els nostres braços milicians i les forces lleials de l'Exèrcit, Assalt, Guàrdia Civil i Carrabiners, continuen estenent el seu radi d'acció. El cercle de Granada va apretant-se amb la presa de Motril, Almuyecar i Salobrenya per les columnes malaguenyes. Se'ls ha atallat la sortida a la mar, on, per altra banda, la nostra esquadra vigila atentament i constantment.

Les forces lleials han ocupat Alhama de Granada i Zafarraya. Les nostres forces vigilen continuament i impedeixen la filtració dins de la província de Màlaga de facciosos, els quals completament desmoralitzats, s'allunyen de Granada, Còrdova i Sevilla, davant l'imminent atac a aquestes ciutats per forces antifeixistes.

HA ESTAT DETINGUT PERE RIBAS
Madrid, 30.—Aquest migdia ha estat detingut l'ex cap superior de policia, don Pere Ribas, que fins fa pocs dies havia ostentat dit càrrec.

NOU CAP DE POLICIA

Madrid, 30.—Ha estat nomenat cap superior de policia don Manuel López

Rey, catedràtic de Dret de la Facultat de Saragossa.

EL MINISTRE DE LA GUERRA HA VISITAT EL FRONT DEL GUADARRAMA

L'interesa dels que lluiten amb els lleials milicians

Madrid, 31.—El ministre de la Guerra, acompanyat dels diputats del Front Popular senyors Vidarte i Puche, visità ahir el front de batalla al límit de la província de Madrid.

Va ésser primerament a Alcalá de Henares, i després a Guadalajara, on foren rebuts pel capità de la guàrdia civil senyor Rubio i el governador civil que havia estat presoner dels rebels.

El cap d'una de les columnes pronuncià breus paraules davant el ministre i els seus acompanyants afirmant que el Govern no sols pot comptar amb el decidit heroisme de les tropes, sinó també amb l'adhesió dels veïns de tots els pobles.

Foren rebuts i acomiadats amb entusiasmes victors a la República.

En un indret del front, el ministre i els seus acompanyants es deturaren a l'hospital de sang; i en aquell moment fou evacuat de la línia de foc l'alferes de les milícies Francesc Antonio Gómez, al qual un pot de metralla havia arrencat una cama. Aquest milicià caigué victorejant la República.

El ferit mostrà gran entesa i continuà donant visques al règim; i als que l'atenien els digué que no s'alarmessin, perquè a Espanya hi ha 23 milions d'espanyols, i encara que en calguin tres milions no s'impedirà que sigui salvada la llibertat.

Després el ministre recorregué el Front del Guadarrama.

VICTORIA DELS ANTIFEIXISTES

Madrid, 31.—A Navalperal s'ha entaulat una batalla entre les forces lleials del coronel Mangada i una columna feixista comandada pel tristement cèlebre comandant Doval.

Les forces feixistes han deixat 73 cadàvers a terra i abundant material de guerra i provisions, emprerent la retirada.

ESTRANGER

DISSIONS DE PERSONAL DIPLOMATIC ESPANYOL

Itàlia

Roma, 31.—Ha dimitit l'ambaixador d'Espanya en aquesta capital, senyor Aguirre de Càrcer, que es trobava a Roma des de feia uns dies, però, que no havia presentat encara les seves cartes credencials.

Alemanya

Berlin.—Ha dimitit l'ambaixador d'Espanya a Berlín, senyor Agramonte.

Suècia

Stocolm, 31.—El senyor Piscovich, actual ambaixador d'Espanya en aquesta capital, ha estat encarregat pel seu Govern perquè vagi a Berlín a substituir l'ambaixador dimissionari.

Argentina

Buenos Aires, 31.—L'agregat militar espanyol, comandant Martos, ha presentat la dimissió del seu càrrec.

Perú

Lima, 31.—El ministre d'Espanya a Lima, senyor Tiscer, ha presentat la dimissió del seu càrrec.

OCUPACIO DE TOLOSA

Hendaya, 31.—Les forces governamentals espanyoles s'han apoderat de Tolosa, que es trobava en poder dels rebels des de feia dos dies. La impresió dominant és que tota la província de Guipúscoa es troba ja en poder de les forces addictes al Govern de Madrid.

Hendaya, 31.—L'enviat especial de l'Agència Havas al Nord d'Espanya, comunica que la ciutat de Tolosa, al sud de la província de Guipúscoa, ocupada des de feia dos dies pels rebels, ha caigut en mans de les forces governamentals. Aquesta notícia no ha pogut ésser confirmada, encara que no ha de sorprendre la seva veracitat.

EL GENERAL CARRASCO HA ESTAT AFUSELLAT

Hendaya, 31.—El general Carrasco ex-governador de Sant Sebastià que s'ajuntà als rebels de Loyola, fou afusellat, així com quinze o vint oficials que es feren forts a les casernes de Loyola.

INCONGRUÈNCIES

L'obsessionava constantment, a la formosa Adela, aquella nova amiatat.

Feria només quatre mesos, que havia sortit de l'Internat on havia romàs els nou darrers anys, o sia, des del dia en què perdé a la seva dolça mare. En tenia ssi quan s'esdevingué aquella trista pèrdua que encara avui recorda amb tota mena de detalls.

Filla única, carinyosa, i estimada fins a l'embadaliment per tots els éssers que l'envoltaven, visqué sempre en un ambient per demés pròdig a "cor que vols, cor que desitges". Desconeixia en absolut el que era una negació rotunda a la més lleu insinuació. Sempre tingué a l'abast, per esplai del seu cos i del seu esperit, tota ment de refinaments. Tenia, ultra l'immens carinyo que cegament demostrava a la seva estimada mare, una franca i declarada passió per la música. I encara que semblí inversemblant, mai havia volgut estudiar el més elemental per tenir una petita noció de tant gran art. Ella s'empenyava amb marcada tossuderia, a no voler tenir ni esment de la

presència del Professor. Això, però, no privava de què tan bon punt sentia, des de la seva cambreta o des del jardí on estigués jugant, modular algun arpeggi al piano de l'immens saló produït pel tacte d'una mà que mai equivocava, es posava tota ella frisa i en un instant es presentava allí. S'atansava calladament, un passet darrera l'altre i gairebé ofegant el seu respir temorenc de què restés lluminositat a aquells sons, i, s'arraulia tota ella en un extrem de la "chaise-long". Allí s'esdevenia sempre, com si fos per primera vegada, una veritable transformació.

Ella, Adela, xamosa, bonica i petita nena de sis anys, sentia amb la mateixa intensitat i força, totes les mateixes emocions i sensacions noves que cop-sava l'ésser que desfeia els ritmes del seu esperit, abocant-los damunt el teclat del piano, que els traduïa amb un modular d'accent llangarós. Aquella formosa dona que s'esdevenia als ulls de la petita Adela com una fada de bellesa incomparable, i en un ésser en absolut immaterial, era la seva mare.

CINEMA

ROSITA DIAZ Y LOS FANDANGUILLOS DE "EL GENIO ALEGRE"

La gran producció adaptada directament para el cine por sus autores los hermanos Alvarez Quintero de su comedia "El Genio Alegre", que l'ha edita dirigida por Fernando Delgado y protagonizada por la primera de las ingenuas "estrellas" españolas Rosita Diaz Gimeno, ha tenido una aportación que siendo comentadísima en todos los centros cinematográficos españoles ha adquirido ya caracteres de algo extraordinario.

Se trata de los aires folklóricos que con la gracia, estilo y fina calidad de la bellísima Anita Sevilla, figuran en la nueva película "El Genio Alegre". El primer fandanguillo que Anita dejó escapar de su pecho, causó tal admiración y llenó de entusiasmo a todos, que Rosita Diaz con Fernando Delgado, a los pocos momentos de rodado y tomado éste, lo escuchaban en la sala de proyecciones de los estudios de la C. E. A.

Junto a la protagonista y el director de la película está la nueva "estrella" Anita Sevilla, que nerviosilla, inquieta y gozosa, en el silencio de la sala de pruebas y ante sus únicos acompañantes, dice:

—Qué "grasioso" es esto de que la película sea ahora "pá" nosotros solos antes que "pá nadie".

—Por algo la hemos hecho nosotros—le responden sus dos acompañantes.

La proyección ha comenzado y en el lienzo de plata aparece Anita, cantando este fandanguillo:

Te quiero de una manera
que no he de "yorá" por tí,
porque "yorando" a tu vera

no "pueo" mirarte "asín";
con el llanto no te viera.

Al terminar éste, Rosita Diaz y Fernando Delgado, dominados por el arte brujo y sugestivo de la "cantora" dejan escapar un jole! al mismo tiempo que abrazan a Anita Sevilla. Pero ésta, aunque contenta, dice que no le acaba de llenar su primer ensayo. A Rosita Diaz tanto le ha satisfecho la prueba que no puede ocultar su alegría, que va contagiándola a todos los que están en el estudio, diciéndoles que los fandanguillos de la saladisima Anita subyugarán al público.

SHIRLEY TEMPLE

La petita estrella del cinema americana Shirley Temple.

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

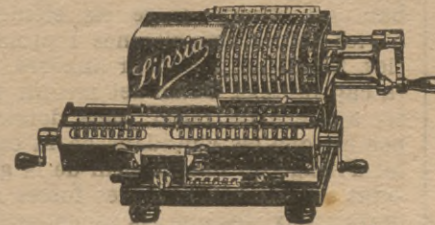
Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

► Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

Rosalía, la bona Donya Rosalía, com invariablement l'anomenaven totes les seves amistats i les persones que romani- en al seu servei era una dama excel·lent i una mare de bonesa inqualificable. Donya Rosalía perdé el seu marit, a qui estimava amb fe idolàtrica, fronterera a la frenesia, quan tot just feia dos mesos que el prengué per espòs. El seu immens amor tallat de cop sobte quan es trobava en el punt àlgid de la seva vertadera manifestació, va deixar-la materialment per complet desconcertada i, moralment en un estat de depressió cada dia creixent. El seu esperit curull de bons sentiments, idealitzats pel company que la compregué i sabé estimar fins a la darrera aspiració, quedà perplex en l'immens buit que aquesta sobtada desaparició li proporcionà. Després va recórrer amb heroïcitat, com el naufrag que mig enfollit s'arropa al primer obstacle que veu surar enfront seu, així mateix ella va abocar tumultuosament dins l'immens i mai prou lloat art que s'ha fet pels esperits selectes i naturals més sensibles, tota mena de tristesa, dolors, inquietuds, afany, gaudirs assaborits, i desitjos existents, amb ànsia folla i amb passió inextinguible tota la voluptuosa vitalitat que el

més íntim del seu ésser amenava. Oh la música feta dolçament...! tan dolçament... De primer antuvi només va saber donar sortida a la seva dolor lliurant-se íntegrament, amb el cos i l'ànima, repetint una vegada, i una altra vegada, i seampre, els passatges de la "Ballada en sol mineur" de Frederic Chopin. Aquesta "Ballada" era el monument que erigia al seu amor perdut. Aquesta pàgina musicada per tant sensitiu autor, la trobava prenyada d'amor adolorit i d'amor apassionat fins a la seva darrera frase; i amb aquesta mateixa mena d'amor, ella l'executava. I d'una dona, quin temperament era ultra-delicat i quin esperit es trobava en el comble del seu apassionament, va nara formant-se un ésser que un altre dia tindria de superar-la amb quantitat i qualitat de bellesa sensitiva.

Adela romania hores i hores saborejant amb gígia delit l'estat creixent de la seva excitació motivada per la música que la seva mare deia al piano amb gran puresa de sonoritat i sentiment. Quan s'era finida la música, quan el resso del darrer arpeggi era en absolut esvaït, vivia encara breus moments en un estat de complet abandó. La seva ànima aleshores traspuava a dolls la seva pròpia emoció i la força

emotiva que li produïa aquella balada dita amb tanta propietat, tenia de vessar-la damunt el pit de la mare que a l'ensens del d'ella panteixava amb extremada dolor. Era la dolor d'un goig desitjat i no assolit. I s'abraçaven, besant-se amb amor i confonent unes llàgrimes que eren el fruit de llur passió ocontinguda. En Rosalía era el foc intens del seu amor perdut que rebollava dintre seu i d'aquesta sola fàiso l'expandia. Adela, no coneixent altre amor que el de la seva mare i bevent sempre de la font inesgotable d'aquell amor ardent, cremava tota ella de passió i de delit.

Però va venir un jorn —jorn d'esfereïdora crueta— en què fou endebades el lluitar salvatge contra el fet que res ni ningú podia evitar. El despietat destí va segar d'una sola dallada aquell roser poncellat! Moria la mare...!

La petita-gran Adela, quina Adela era de tothom desconeguda, va trobar-se de sobte en el més pregon abandó. Ja res demanava ni res volia. El tot de les coses materials eren res per al seu atormentat esperit. Una sola cosa que podia retornar la pau a la seva ànima era l'impossible, l'absoluta negació...

Nou anys seguits de continuats gus- (Continuarà en l'edició de demà).

FULLETO DE L'AUTONOMISTA

Núm. 181

R. ORTEGA Y FRIAS

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

cesitan algún tiempo, y nosotros un instante para herir.

—¿Y por qué os detenéis?

—Me detiene el deseo de servir a vuestro tío; pero siendo firme vuestra resolución, no conseguirá don Pedro lo que desea, y por consiguiente, el asunto será exclusivamente mío, y no pensaré más que en satisfacer mi venganza.

—Hacedlo.

—Si habéis creído que por ser vuestro pariente tan cercano don Pedro de Meneses...

—No espero su compasión, ni la pido, ni la quiero.

—Si lo conociésteis como yo, sabríais que es capaz...

—De todo, no lo dudo.

—La conciencia no ha de estorbarle, y además, os odia, porque es vuestro rival, y está herido su amor propio, porque lo desarmásteis aquella noche, y, en fin, le desagrada que hayáis sido

testigo de su ruin proceder cuando se batió con don Juan.

—¿Y para qué me decís todo eso?

—Para que no os quede duda.

—Ya he dicho que no la tengo.

—Pues salvad la vida para poder vengaros y para evitar que doña Inés sufra como no ha sufrido ninguna criatura.

—Pues no quiero.

—Pensad...

—¡Vive Dios!... Matadme o dejadme.

—Os mataremos, sí.

—Y si no lo hacéis pronto —repuso Jacinto, e ncujos ojos negros brillaba el fuego de su soberbia indomable—, os obligaré, porque tengo los brazos libres, y caeré sobre vosotros, y tendréis que luchar, y siquiera para defenderos me heriréis.

Y apenas esto dijo el valeroso joven, se inclinó, cogió el banquillo en que había estado sentado, lo levantó y ex-

clamó:

—¡Cobardes!... Veremos ahora quién se atreve a ponerme las manos encima... ¡Oh!... Moriré; pero no como un manso cordero, y es probable que uno de vosotros me acompañe en el viaje a la eternidad ¿Habíais creído que a un hombre como yo se le asesina con facilidad?... Os espero; sois dos y con armas... Así es como se prueba el valor.

Tan terrible era el aspecto de Jacinto, que Tomás retrocedió un paso y desenvainó la espada.

La lucha era posible: pero el resultado no podía ser más que uno.

El mancebo se defendería, moriría descargando golpes, quizás matando; pero ello es que moriría.

—Me parece —le dijo Pedrote a Tomás—, que has cometido una torpeza, al desatar los brazos a este mozo.

—¿Le temes?

—¡Rayos y truenos!... No vuelvas a decir eso. Tomás, no vuelvas a decirlo —replimó Pedrote con voz ronca—, porque lo mataré para cumplir mi palabra, y luego te mataré a ti.

—Pues bien, ahí lo tienes... Acaba.

—Te advierto que no quiero ayuda. —No te ayudaré sino en caso de extrema necesidad.

Iba a entablarse una lucha cuerpo a cuerpo, entre aquel gigante de fuerzas

hercúleas y Jacinto.

Levantó Pedrote el brazo y se dispuso a lanzarse sobre el mancebo.

Empero la puerta se abrió, apareciendo otra persona.

Ni Tomás ni su cómplice acertaron a moverse.

La sorpresa los aturdió y quedaron con la mirada fija en el aparecido.

—¡Ah! —exclamó el mancebo.

Y dejó el banquillo y desplegó una sonrisa.

Sin embargo, el peligro era casi el mismo que algunos momentos antes.

★

CAPITULO LXXXIII

EXPLICACION

Para que se comprenda la aparición del nuevo personaje, tenemos que retroceder al punto en que Jacinto salía de su casa para ir a la ade su tío.

Sabemos que fué a cenar, lo cual hizo en un bodegón de la calle del Arco de Santa María, y volvió a la del Barquillo, precisamente cuando el doctor Sarmiento salía de la casa de Tócame-Roque y tomaba calle abajo para ir a ver a don Juan Pacheco, suponiendo que allí había ido Jacinto; pe-

ro vió que éste, con la cabeza inclinada, como si estuviese muy preocupado, cruzaba la calle y entraba en la vivienda de su tío.

—¿Qué significa esto? —dijo el astuto doctor—. Dede haber novedad de mucha importancia; en algún sentido es forzoso que haya cambiado de situación, pues sólo así se comprende que el desdichado mancebo vaya a ver a su tío. Me desagrada esto, no sé por qué, y quiero salir de dudas, porque nuestros enemigos son capaces de todo. Al pobre Jacinto le sobra inteligencia, pero es fácil engañarlo, como a toda persona de alma noble y que procede de buena fé. Esperaré, que paciencia me sobra.

Metióse en el hueco de una puerta, y vió que de la casa de don Pedro se cerraba poco después, cuya circunstancia le llamó la atención.

La oscuridad, según ya hemos dicho, era absoluta.

Las pocas personas que por la calle pasaron no pudieron distinguir a Sarmiento, que envuelto en la negra capa, permaneció inmóvil.

Así pasó el tiempo.

Conocemos ya la escena que tenía lugar en el interior de la casa.

Por fin la puerta crujió y se abrió, y con gran sorpresa vió el médico que salían cuatro hombres, dos de ellos